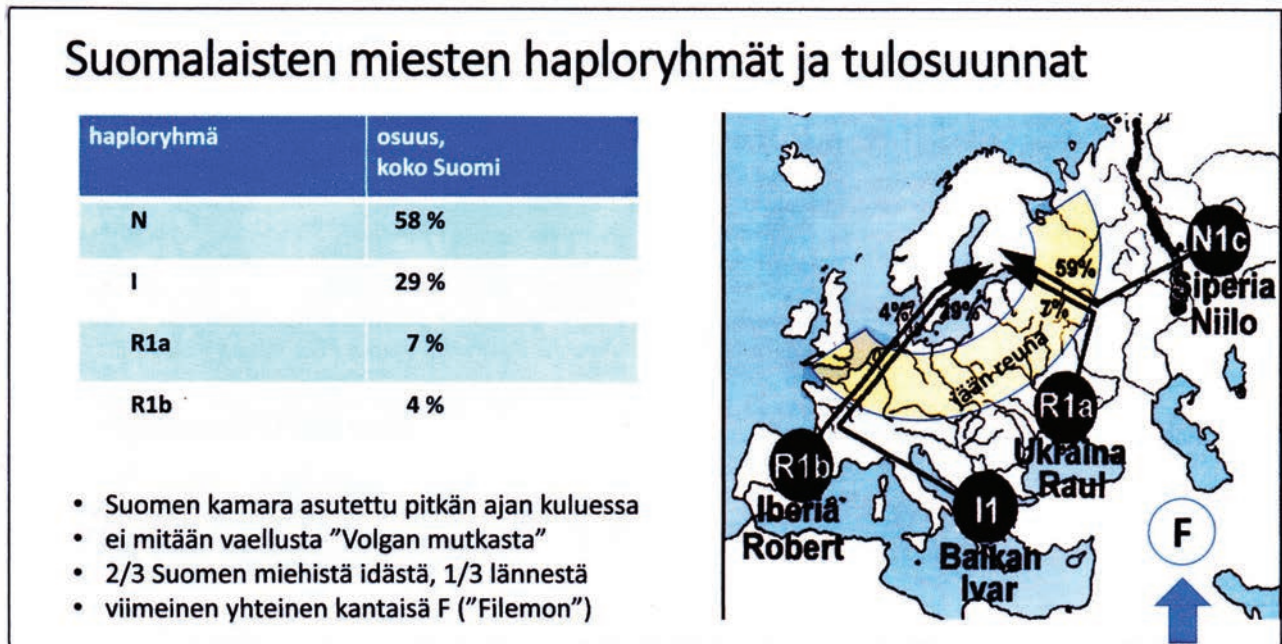

Leinosten sukulehti

1-2017

Eri haploryhmien osuudet Suomen miehistä. Kuvassa on myös näkemys siitä, missä isälinjat oleskelivät jääkauden maksimin aikana "odottamassa" jään reunan vetäytymistä ja mitä kautta ne sitten Suomen kamaralle tulivat.

DNA-tutkimus on tullut uutena menetelmänä sukututkimukseen. Monet ovat Leinostenkin piirissä kyselleet, mistä on kysymys. Voiko sylkinäytteellä selvittää omia sukujuuriaan? Kuinka pitkälle? Miten luotettavia nämä selvitykset ovat? Tässä numerossa on laaja artikkeli aiheesta. Uuteen tutkimusmentelmään perehdytään myös Jyväskylän sukukokouksessa 6. elokuuta. Sukukokouksessa saamme myös perinteisin sukututkimusmenetelmin hankittua tietoa Keski-Suomen Leinosista, erityisesti Jyväskylän ja Laukaan seuduilta. Tervetuloa mukaan!

Lehti on värillisenä netissä www.leinoset.fi

LEINOSTEN SUKULEHTI

1 - 2017

- 3 Tervetuloa Jyväskylään 2017
- 4 Sukutapaamisen ohjelma
- 5 Sukukokouksen esityslista
- 6 Sukuseuran toimintakertomus
- 9 Sukuseuran tilinpäätös ja tase
- 10 Ahti Kurri, DNA-sukututkimus
- 17 Milloin Suomi itsenäistyi?
- 19 Calle Koskela
- 19 Artturi Leinosen Seuran uusi pj
- 20 Denver Leinonen 85 vuotta
- 21 Anu Kortelainen
- 22 Onnittelut merkkipäivän johdosta
- 23 Sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt
- 24 Leinosten sukukirjat

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 20). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulematonta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leinoille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

Ilmoitushinnat

85x60 mm	80 e
85x120 mm	150 e
175x120 mm	300 e
175x240 mm	600 e

TOIMITA AINEISTOA SUKULEHTEEN

Jäseniä pyydetään toimittamaan artikkeleita lehdessä jukaistavaksi. Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle.

Litaset Oy, Vaasa 2017

29. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituspäriä edistävää julkaisutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus sivulla 23.

LIITY JÄSENEKSI

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Nordea Haukipudas FI51 2321 1800 0023 43. Ulkomailta maksettaessa tarvitaan vielä BIC NDEAFIHH (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2017 on 15 euroa ja ainajäsenmaksu 150 euroa.

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja Martti Häikiö

Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki

martti.haikio@kolumbus.fi

p. 050-5057140

Tuomas Honka, Koivikkotie 3 B 3,

96300 Rovaniemi, p. 040 8356404

tuomas.honka@ulapland.fi

Tervetuloa Leinosten sukukokoukseen 5-6.8.2017 Jyväskylän Kristilliselle Opistolle

Tänä kesänä kokoonnutaan siis Keski-Suomessa, joka on perinteisesti yksi Leinosten keskeisiä asuinalueita. Monien sukunimet ovat muuttuneet länsisuomalaiseen tapaan. Ohjelmassa on esillä lauantaina sukututkimustilanne eri sukuhaaroissa, niin kuin on ollut tapana.

Lounaan jälkeen tehdään retki kiinnostaviin kohteisiin Jyväskylässä ja Laukaassa, jossa Leinosia on asunut 1500-luvulta lähtien. Päivällisen jälkeen on vapaata yhdessäoloa. Katsotaan, mitä illaksi keksitään!

Sunnuntaina osallistutaan messuun lähistöllä, Kuokkalan hienossa kirkossa. Lounaan jälkeen pidetään sukujuhla, johon on suunniteltu kaksi esitelmää. Mika Hirvonen kertoo Laukaan Leinosista, joista hän valmisteleekin sukukirjaa. Jari Kinnunen ja Tarja Leinonen esittelevät DNA-sukututkimusta yleensä ja Leinosten liittymistä siihen. Esitelmänpitäjistä kerrotaan tässä lehdessä toisaalla. Virallinen sukukokous pidetään tietysti myös.

Järjestelyistä ja tiedusteluista vastaa ja **ilmoittautumiset** ottaa vastaan Tapio Leinonen, puh. 0400-155 425 tai sähköposti tapioleinonen@kolumbus.fi.

Majoitusmahdollisuuksia opistolla Kartano ja Patruuna (20 yksiötä ja seitsemän kaksiota, petipaikkoja yht. 68): yksiö yhdelle 70 €/yö; yksiö kahdelle 80 €/yö; kaksio 3-4:lle 100 €/yö.

Ruokailut lauantaina kahvi ja kahvileipä klo 10-3 €, lounas n. klo 12-11 €, päivällinen n. klo 17-9 €, iltapala 4,70 €. Sunnuntaina aamupala kuuluu majoitushintaan, lounas klo 11.30-12.30 11 €, kakkukahvit n. klo 15 4,00 €, lapset 4-11 v -50%, 0-3 v veloitusetta. Ilmoittakaa mahdolliset erityisruokavaliot!

Jyväskylää on joskus sanottu Suomen Ateenaksi. Sillä on viitattu Jyväskylään koulutuksen, kulttuurin ja urheilun kaupunkina. Arkkitehtuurissa keskeinen asema on Alvar Aallon suunnittelemissa rakennuksilla. Niihin saataneen tutustua kiertoajelulla. Laukaassa käytäneen myös, missä nimismies Matti Leinonen oli yksi Nuijasodan päälliköitä.

Liikenneyhteydet Jyväskylään hoituvat niin omalla autolla kuin junalla, bussilla kuin lentokoneellakin (vuoroja tosin aika vähän). Arpajaisiin toivotaan voittoja!

Sukukokouksen ohjelma

Lauantai 5.8.2017

9-10 Ilmoittautuminen

10 Kahvi

10.30-12 Avaus

Martti Häikiö: Itsenäisen Suomen synty
Sukututkimustilanne eri sukuhaaroissa

12 lounas

13-17 linja-autoretki Jyväskylään ja Laukaaseen.

Sunnuntai 6.8.2017

10 Messu Kuokkalan kirkossa

11.30 Lounas

13.30 Sukujuhla ja sukkokokus

Mika Hirvonen, Laukaan Leinoset

Jari Kinnunen ja Tarja Leinonen, DNA-sukututkimus

15:30 Päätjäiskahvit ja arpajaiset.

Sukukokouksen esitelmänpitäjät

Mika Hirvonen on jyväskyläläinen insinööri, joka isän linjassa on Laukaan Leinosia. Hän on harrastanut sukututkimusta n. 10 vuotta ja valmistelee myös sukukirjaa Laukaan Leinosista. Mika esittelee sukuhaaraa, erityisesti sen alkuvaiheita sukkokouksesitelmässään. Mika on myös sukuseuran hallituksen jäsen.

Jari Kinnunen: Olen 53-vuotias oma yrittäjä joka, kun on aikaa ammatin ja muiden harrastuksien vierellä, myös harrastan sukututkimusta ja olen niin tehnyt vuodesta 1995 saakka. Vaikka olen asunut Ruotsissa pääosan elämästä ja en ikinään ole käynyt koulua Suomessa, kotimaa ja kotimaan historia ja sen kansa on hyvin tärkeitä minulle, ne kuuluu vahvasti minun identiteettiin. Tutkimus DNA:n avulla on viimeaikoina tuottanut suuria mahdollisuuksia perinteisen sukututkimuksen lisäksi suhteiden löytämiseksi aiempaan historiaan. Mistä tulemme ja milloin? Kuinka olemme eläneet aikaisemmissa elämässämme? Olemme asiakirjojen ja DNA:n avulla pystyneet yhdistämään että kummatkin suvut, Kinnuset sekä Leinoset, ovat eläneet ja toimineet samoilla paikoilla ja että he jakavat saman historian. Tästä haluan tehdä lyhyen esittelyn.

Tarja Leinonen: Olen Tarja Kaarina Leinonen, isäni Pekka Juhani Leinonen on suoraa sukupolvea Mainuan Leinosten esi-isästä: Juho Pekanpoika Leinonen, joka on minun 9th great grandfather ja Tapani Mikonpoika Leinonen Juvalta on minun 12th great grandfather.

Martti Häikiö on julkaissut tänä vuonna teoksen *Suomen leijona. Svinhufvud itsenäisyysmiehenä* (Docendo). Hän on valtioneuvoston asettaman Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlavuoden hallituksen jäsen.

Kokouskutsu

Leinosen sukuseuran varsinainen sukukokous pidetään
Jyväskylän Kristillisellä opistolla 6. elokuuta 2017 klo 13.30

Esityslista

1 § Kokouksen avaus

2 § Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

3 § Kokousvirkaileijoiden valinta

3.1. Puheenjohtaja

3.2. Sihteeri

3.3. Kaksi pöytäkirjan tarkastajaa

3.4. Kaksi ääntenlaskijaa

4 § Esitetään hyväksyttäväksi kokoukselle laadittu esityslista

5 § Esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2016 toimintakertomus

6 § Esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2016 tilinpäätös, kuullaan toiminnantarkastajien kertomus ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille

7 § Vahvistetaan hallituksen laatima alkaneen kalenterivuoden toimintasuunnitelma vuodelle 2017

8 § Vahvistetaan talousarvioehdotus vuodelle 2017

9 § Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle. ”Hallitukseen kuuluu vähintään kuusi ja enintään 11 jäsentä” (sääntöjen 11 §)

Erovuorossa ovat:

Tapio Leinonen Äänekoski

Eija Leinonen Helsinki

Martti Häikiö Helsinki

Liisa Manu Lapua

10 § Valitaan kaksi toiminnantarkastajaa ja kaksi varahenkilöä.

Toiminnantarkastajina ovat olleet Matti Leinonen Paltamo ja Urpo Leinonen Paltamo ja varalla Veikko Leinonen Ristijärvi ja Tapio Leinonen Vantaa

11 § Päätetään vuoden 2017 jäsenmaksun suuruus.

12 § Seuraava kokouspaikka ja -aika

13 § Muut esille tulevat asiat

14 § Kokouksen päättäminen

Leinosen sukuseura ry:n toimintakertomus vuodelta 2016

Sukujuhlan ohjelma Helsingissä ja Suomenlinnassa 13. -14.8.2016

Sukuseuran 31. sukukokousjuhla ja vuosikokous pidettiin Helsingissä ja Suomenlinnassa lauantaina ja sunnuntaina 13.8. - 14.8.2016.

Tutustuimme lauantaipäivän aikana Kallion seurakunnan kirkkoon, senaatintoriin ja Suomenlinnaan. Sunnuntain sukujuhla, jumalanpalvelus ja vuosikokous olivat kokonaisuudessaan Suomenlinnassa, saarilinnon kauniissa majakkakirkossa ja upseerikerholla.

Lauantaiaamuna 13.8.2016 Kallion kirkon seurakuntasalissa sukuseuran esimies, rovasti Tapio Leinonen ja sukuseuran hallituksen jäsen ja sukujuhlan järjestelyiden päävastaava Jarmo Ahonen avasivat sukujuhlan ja toivottivat sukujuhlaan osallistujat tervetulleiksi.

Sukujuhlapäivien alussa sukujuhlavieraat tutustuivat Sinikka Metiäisen johdolla Kallion seurakunnan upeaan kirkkoon. Tämän sekä yhteisen aamukahvikokoumisen ja informaatiotilaisuuden jälkeen oli ohjelmassa perinteinen lauantain retki, se tehtiin Suomenlinnaan, yhteen Suomessa olevaan maailmanperintökohteeseen. Matkalla Kallion kirkosta kohti Helsingin kauppatoria pysähdyimme professori Martti Häikiön johdolla senaatintorilla sijaitsevan Aleksanterin II patsaan ympärille. Martti Häikiö luennoi patsaan luona meille Suomen valtiohistoriasta ja patsaan monimuotoisesta ja erityisestä symboliikasta. Patsaan äärellä otimme myös yhden sukujuhlamme ryhmäkuvista. Kauppatorin kautta siirryimme Suomenlinnan lautalle. Suomenlinnassa kokoonnuimme uudehkoon Suomenlinnakeskukseen, se toimii tällä hetkellä linnoituksen päämuseona.

Suomenlinnakeskuksen auditoriossa saimme nauttia Suomenlinnan historiaa monipuolisesti käsittelevästä videoesityksestä, lyhytelokuvasta. Tämän esityksen jälkeen lähdimme Suomenlinnan oppaiden johdolla kävelykierrokselle, kolmessa eri ryhmässä; pysähdyimme Augustin Ehrenswardin haudalle, katselimme suurta ainutlaatuista allastelakkaa ja kävelimme linnoituksen

tunneleissa ja lopulta uljailla vallirakennelmilla katsellen kohti meriulappaa, merituuli oli seuranamme. Kävelykierroksen päätteeksi saimme nauttia kahvihetkestä Café Samovarbarissa ja aivan retken lopuksi saimme tutustua viehättävään Suomenlinnan lelumuseoon, joka sijaitsi herttaisessa puuterinvärisessä pitsihuvilassa.

Hietaniemen hautausmaa, Suomenlinnan kirkko, Upseerikerho

Sunnuntaiamuna kokoonnuimme Hietaniemen sankarihautausmaan Sankariristille. Hiljennyimme muistomerkin äärelle seppeleen laskuun. Leinosen sukuseuran seppeleen laskivat sukuseuran esimies rovasti Tapio Leinonen, sukujuhlan järjestäjät Jarmo Ahonen ja Marja-Liisa Kontkanen. Sankarivainajien muistoa kunnioittaen laskimme päämme ja lauloimme virren.

Sunnuntaiamun jumalanpalvelus oli Suomenlinnan ainutlaatuisessa majakkakirkossa. Jumalanpalveluksessa saarnasi Töölön seurakunnan kappalainen Jari Leinonen. Liturgina toimi Sinikka Metiäinen.

Jumalanpalveluksessa kuulumme sopraano Tiina-Maija Koskelan laulamana Gabriel Faurén säveltämästä Requiemista, sielunmessusta, osan ”Pie Jesu” ja Lasse Mårtensonin säveltämän ”Myrskyluodon Maija” -laulun, nämä piano- tai urkusäestyksin. Kanttorina jumalanpalveluksessa oli Irina Vavilova.

Sukujuhla jatkui Suomenlinnan upseerikerholla, aivan kirkon vieressä. Juhlaesitelmöitsijöinä sukujuhlassa olivat professori Martti Häikiö juhlaesitelmällään ”Viaporista Suomenlinnaksi 1918 ” ja Suomen ja Pohjoismaiden historian jatko-opiskelija Sampsa Hatakka, hänen juhlaesitelmänsä aihe oli ”Viaporin perustaminen ja Ruotsin vallan ajan väestö”.

Aivan aluksi saimme nauttia upseerikerhon tarjoamasta juhlavasta lounasbuffetista.

Upseerikerholla pidettävään sukujuhlaan

toi musiikkitervehdyksen Tiina-Maija Koskela vokaaliesityksillään. Suomenlinnan merelliseen luontoon sopivat hänen valitsemansa liedit: Selim Palmgrenin kaksi laulua ”Suvinen saari” Op. 60/3 (1917) ja ”Långsamt som Kvällskyn” Op. 5/2 (1906). Lisäksi Tiina-Maija lauloi Jean Sibeliuksen liedin ”Våren flyktar hastigt” Op. 13/4 Johan Ludvig Runebergin runoon.

Martti Häikiön ja Sampsa Hatakan esitelmien lomassa kuultiin pianotranskriptioina musiikkia Suomen historian taitekohtia seuraten. Ensin Ruotsin vallan ajalta Suomalainen ratsuväen marssi 30-vuotisessa sodassa ”Hakkapeliittojen marssi”, Sakarias Topeliuksen tekstiin vuodelta 1874 ”On Pohjolan hangissa meill’ isänmaa, sen rannalla loimuta lietemme saa”. Tällä hetkellä marssi on pääesikunnan kunniamarssi. Edelleen Venäjän vallan ajalta kuultiin keisarihymni, Venäjän keisarikunnan virallinen ja viimeinen kansallislaulu ”Jumala suojele tsaaria”. Teoksen sävelsi Tallinnassa syntynyt Aleksei Lvov, ja runoilija oli Vasili Zukovski.

Itsenäistymisen aikaan liittyen kuultiin Jean Sibeliuksen säveltämä jääkärimarssi Heikki Nurmion runoon ja viimeisenä itsenäisyyden ajan musiikkina yhteislauluna lauloimme Yrjö Kilpisen Lippulaulun V.A. Koskenniemen runoon. Sukuseuran sihteeri Jaana Sarkkinen toimi säestäjänä.

Sukujuhlan pääjärjestäjä Jarmo Ahonen tuki kaikkia esityksiä heijastaen valkokankaalle nähtäväksi tietokoneen avulla erilaisia kuvia, artikkeleita, piirroksia ja sanoituksia.

Vuosikokous

Hienojen mielenkiintoisten esitelmien ja Kilpisen Lippulaulun jälkeen oli ohjelman mukaisesti vuorossa Leinosen Sukuseura ry:n sääntömääräinen vuosikokous. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin seuran esimies rovasti Tapio Leinonen ja sihteeriksi Jaana Sarkkinen, pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi valittiin Tapio Leinonen Vantaa ja Tapani Leinonen Kurenpolvi.

Toimintakertomus hyväksyttiin. Vuosikokouksessa hyväksyttiin tilit ja myönnettiin vastuuvapaus.

Toimintasuunnitelmaan kirjattiin puheenjohtajan ja suvun varaesimiehen ehdotuksista yhteen-

vetona seuraavaa.

”Sukuseura toimii entiseen tapaan. Sukukokous pidetään vuosittain. Sukulehteä julkaistaan kaksi numeroa vuosittain. Sukuaineiston täydentämistä jatketaan. Sukukirjoja julkaistaan siinä tahdissa kuin tekijät ehtivät niitä valmistella. Aineistoa on täydennetty eiryesesti Mainuan sukuhaaran osalta. Sukuseura jakaa 2 (kaksi) stipendiä, entiseen tapaan. Vanhat sukulehdet skannataan sukuseuran kotisivuille ja pannaan sinne myös jatkossa. Lisäksi sukuseuran hallitus on pohtinut ja hallituksen kokouksessa 13.8.2016 päättänyt, että Leinosen sukuseura ry:lle perustetaan oma Facebook-ryhmä. Hallitus laatii säännöstöä ja ohjeistusta ryhmässä toimimiseen. Facebookryhmä pyritään saamaan toimintaan jo syksyn 2016 aikana. Facebook-ryhmä pyritään saamaan toimintaan jo syksyn 2016 aikana.”

Sihteeri Jaana Sarkkinen luki tämän toimintasuunnitelman, joka hyväksyttiin.

Taloudenhoitaja Yrjö Leinonen esitteli talousarvioehdotuksen, joka hyväksyttiin.

Erovuorossa olivat hallituksen jäsenet Mika Hirvonen Korpilahti/Jyväskylä ja Teuvo Leinonen Melalahti. Molemmat valittiin jatkamaan hallitustyötä.

Toiminnantarkastajiksi valittiin Matti Leinonen Paltamo ja Urpo Leinonen Paltamo. Varatoiminnantarkastajiksi valittiin Veikko Leinonen Ristijärvi ja Tapio Leinonen Vantaa.

Jäsenmaksuksi päätettiin 2016 vuodelle 15 euroa ja ainaisjäsenmaksuksi 150 euroa.

Seuraavan sukujuhlan paikkaa ja aikaa valmistelee sukuseuran hallitus, alustavasti miettiin Jyväskylän seutua.

Todettiin, että apurahoja hallitus on myöntänyt vuosittain kaksi kappaletta. Sukuseuran vuoden 2016 stipendit saivat Marika Leinonen Oulu ja Nelli Metiäinen Helsinki.

Vuosikokouksen päättämisen jälkeen laulettiin perinteisesti maakuntalaulu,

Jean Sibeliuksen ”Uusmaalaisen laulu”. Sen hän on säveltänyt 1912 Kaarlo Terhin (1872-1921) runoon.

Vuosikokouksen jälkeen pidettiin perinteiset arpajaiset ja nautittiin päiväkahvit.

Tämän Suomenlinnassa pidetyn Leinosten

31. sukukokouksen suunnittelu- ja valmistelu-toimikunnassa ovat toimineet hallituksen jäsen Jarmo Ahonen, sukuseuran varaesimies Martti Häikiö, hallituksen jäsenet Timo Honka ja Eija Leinonen sekä sukuseuran jäsenet Sinikka Meitiäinen, Malla Kontkanen ja sukuseuran sihteeri Jaana Sarkkinen.

Rahastonhoitaja Yrjö Leinoselta voi tilata sukuviirejä. Vuonna 2014 myytiin sukuviirejä 5 kpl, hintaan 25 €, ja pinssejä 10 kpl, hintaan 4 €.

Sukukirjat ja CD-levy

Kainuun Leinonet 1 kirja julkaistiin 9.12.2004 ja kirja on ollut myytävänä Kainuun kirja- ja paperikaupassa Paltamossa. Kirjaa on myyty 2014, 27 kpl.

Kainuun Leinonet 2 kirja julkaistiin 5.10.2008 ja kirjaa on 2014 myyty 37 kpl ja 2 kpl lahjoitettu sukujuhlan arpajaisvoitoksi.

Kuusamon Leinonet kirja julkaistiin 30.11.2014 ja kirjaa on 2014 myyty 211 kpl, 1 kpl lahjoitettu ilmestymisjuhlan järjestäjille.

Sukuromppua valmistetaan edelleen sukukokoukseen ja sitä myydään jäsenistölle hintaan 30 € sukututkimusrahaston hyväksi.

Sukuseuran taloudellinen tila on vakaalla pohjalla.

Sukulehdessä julkaistaan jäsenten mainoksia.

Sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt

Sukuseuran puheenjohtajaksi eli esimieheksi valittiin rovasti Tapio Leinonen ja varaesimieheksi valittiin professori Martti Häikiö.

Jäsenkehitys

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Kunniajäsenet	0	0	0	0	0	0	2	2
Ainaisjäsenet	152	152	153	156	159	160	163	164
Vuosijäsenet maksaneet	529	481	582	679	556	524	500	485
Nuorisojäsenet	3	3		0	0	0	0	0
Jäsenmaksu maksamatta odottaa poistoa	189	230	119	8	130	26	23	n. 18 poistettu
Osoite tuntematon			9	0	0	3	0	0
Yhteensä	873	866	863	843	715	684	665	651

Taloudenhoitajaksi valittiin edelleen Yrjö Leinonen ja sihteeriksi Jaana Sarkkinen.

Sukuseuran hallitukseen kuuluu sääntöjen mukaan 11 jäsentä.

Toimintakertomusvuonna 2016 hallitukseen ovat kuuluneet esimies Tapio Leinonen Äänekoski, varaesimies Martti Häikiö Helsinki. Jarmo Ahonen Kerava, Mika Hirvonen Korpilahti/Jyväskylä, Timo Honka Helsinki, Eija Leinonen Helsinki, Teuvo Leinonen Melalahti, Tarja Leinonen-Viinikka Kuusamo, Liisa Manu Lapua, Elina Saraheimo Helsinki.

Hallituksen jäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan ja vuonna 2016 erovuorossa olivat Mika Hirvonen Korpilahti/ Jyväskylä ja Teuvo Leinonen Melalahti. Heidät valittiin vuosikokouksessa jatkamaan hallitustyötä.

Hallitus on kokoontunut kuluvana vuonna kaksi kertaa 13.8.2016 ja 14.8.2016.

Toimihenkilöinä ovat esimies ja arkistonhoitaja Tapio Leinonen Äänekoski, varaesimies Martti Häikiö Helsinki, taloudenhoitaja Yrjö Leinonen Yrjö Oulu, sihteeri Jaana Sarkkinen Espoo.

Toiminnantarkastajat Matti Leinonen, Paltamo ja Urpo Leinonen Paltamo ja varalla Veikko Leinonen Ristijärvi ja Tapio Leinonen Vantaa.

Sukulehden päätoimittaja Martti Häikiö. Sukuseuran lehti on ilmestynyt kertomusvuonna kaksi kertaa. Lehteen toivotaan suvun tarinoita ja kertomuksia. Avustajina ovat kaikki sukuseuran jäsenet.

Verkkosivujen toimittaja Tuomas Honka, Rovaniemi, Sukuseuran nettisivut www.leinonet.fi

Tuloslaskelma

	2016	2015
Varsinainen toiminta		
Tuotot	7907,25	11888,00
Kulut		
Henkilöstökulut	-1125,62	1399,98
Muut kulut	-15833,23	-23187,74
Kulut yhteensä	-16958,85	-21787,76
Tuotto/kulujäämä	-9051,60	-9899,76
Varainhankinta	7756,00	8145,00
Tuotto/kulujäämä	-1295,60	-1754,76
Sijoitus- ja rahoitustoiminta	2,15	0,00
Tilikauden tulos	-1293,45	-1754,76

Tase

	2016	2015
Vastaavaa		
Vaihto-omaisuus yhteensä	19631,94	20757,56
Lyhytaikaiset saamiset yht.	837,06	746,06
Rahat ja pankkisaamiset yht.	9306,48	8209,24
Vastaavaa yht.	29775,48	29712,86
Vastattavaa		
OMA PÄÄOMA		
Sidotut rahastot	10345,32	10345,32
Toimintapääoma		
Edellisten tilikausien yli-/alijäämä	15776,10	17530,86
Tilikauden ali/ylijäämä	-1293,45	-1754,76
Oma pääoma yhteensä	27687,16	28980,61
VIERAS PÄÄOMA		
Ostovelat	2088,32	703,10
Siirtovelat	0,00	29,15
Vieras pääoma yht.	2099,32	732,25
Vastattavaa yht.	29775,48	29712,86

DNA-sukututkimus – mitä se kertoo?

Perinteinen sukututkimus perustuu kirjallisten arkistolähteiden tietoihin. DNA-sukututkimuksen arkisto ulottuu kauemmas menneisyyteen – itse asiassa hamaan alkuun asti. Jokainen kantaa sitä mukanaan. Arkisto sijaitsee perintökijöissämme, jotka selviävät DNA-testissä.

DNA-sukututkimus on harrastuksena nuori – kyettiin ihmisen koko genomikin aukaisemaan vasta viime vuosikymmenellä. Suomi DNA -projektin yli 8 500 harrastajan joukko kasvaa koko ajan. Myös monet sukuseurat ovat DNA-tutkimuksen avulla etsineet uutta tietoa.

Mitä DNA-tutkimus kertoo

Yksittäiselle harrastajalle DNA-testi

- kertoo, mihin ihmiskunnan haploryhmään ("klaaniin") testin tekijä kuuluu
- minkälaisen vaelluksen hänen suorat esi-isänsä tai esiäitinsä ovat esihistorian hämärässä tehneet
- löytää tuntemattomia geenisukulaisia ja luo heihin yhteyden, jolloin sukulaisuuden lähdettä voi yhteisesti selvittää
- antaa vihjeitä, mistä suku on tunnetuille asuinsijoilleen tullut

Sukuseuralle DNA-tutkimus

- kertoo, mitkä samaa nimeä kantavista suvuista/sukuhaaroista ovat todella sukua keskenään
- löytää muita sukuja, jotka polveutuvat samasta isälinjasta
- ennustaa, milloin suvut ovat erkaantuneet poikahaaroina toisistaan
- kertoo isälinjan muinaisesta vaelluksesta ja antaa vihjeitä, mistä suku on tunnetuille asuinsijoilleen tullut

Mitä DNA on?

DNA on happoa, jota on jokaisessa solusammamme. Oheisessa kuvassa on pelkistys ihmisen solusta. Jokaisessa solusammamme 23 kromosomiparia. Niistä 22 ensimmäistä paria ohjaavat perinnöllisiä ominaisuuksiamme, esim. silmien väriä. 23. kromosomipari määrittelee sukupuolemme. Kromosomisykerö avautuu DNA-rihmaksi, joka muistuttaa tikapuita. "Poikkipuut" ovat emäspareja. Geeni on tarkasti määritelty pätkä "tikapuita". Tarvitessaan ohjeita solu käy lukemassa geeniin (emäspareihin ja niiden toistumiskertoihin) kirjoitettuja "reseptejä" esim. tietyn proteiinin valmistamiseksi. Geenimutaatio on lapsen saama "virheellinen" kopia vanhemman geenistä, jossa esim. emäs on muuttunut toiseksi tai emäsparien toistokertojen määrä on muuttunut.

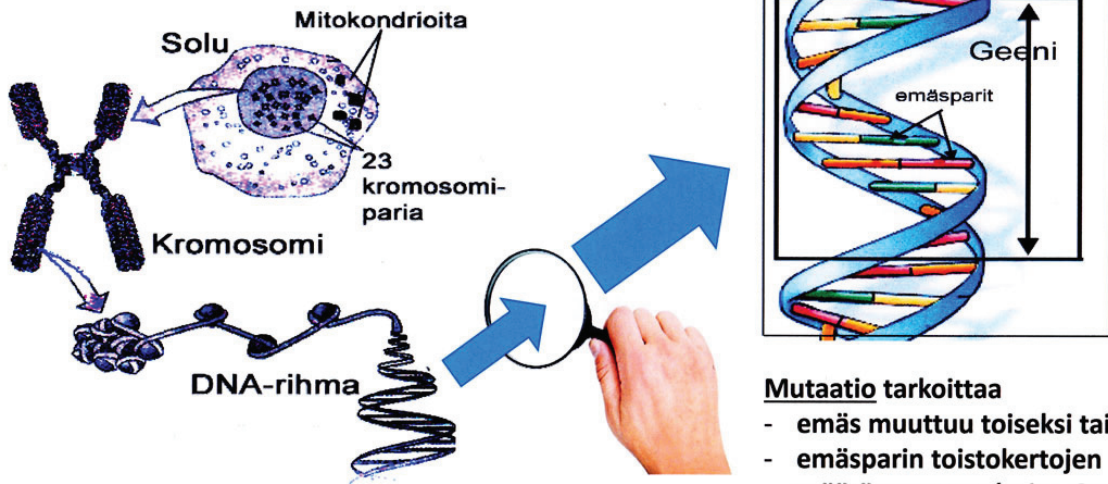
DNA-sukututkimuksen kulmakiviä

Seuraavat neljä perinnöllisyyteen liittyvää faktaa muodostavat pohjaa DNA-sukututkimukselle.

1) Lapsi perii geeninsä puoliksi kummaltakin vanhemmaltaan

Puolet geneistä periytyy isältä, puolet äidiltä, mutta jokaisen geenin kohdalla on arvonnann tulos, kummalta vanhemmalta se kopioituu. Vanhemmat ovat saaneet geeninsä omilta biologisilta vanhemmiltaan, he vanhemmiltaan, he vanhemmiltaan jne.

Kromosomi, DNA, geeni ja mutaatio

Mutaatio tarkoittaa

- emäs muuttuu toiseksi tai
- emäsparin toistokertojen määrä muuttuu (esim. 8->9)

2) Poikkeus satunnaisperimään

Edellisestä satunnaisperimän säännöstä on kaksi DNA-sukututkimukselle elintärkeää poikkeusta:

a) Pojan **Y-sukupuolikromosomi kopioituu pojalle aina isältä**. Tämä on saanut sen isältään, tämä isältään jne. Isäketju johtaa lopulta geneettiseen ”Aatamiin”. Selitys on looginen: äidiltä poika ei voi sitä saada, koska naisilla ei ole lainkaan Y-sukupuolikromosomia! Tähän perustuu suoran isälinjan DNA-tutkimus.

b) Lapsen solujen **mitokondriot kopioituvat aina äidiltä**. Tämä on saanut ne äidiltään, tämä äidiltään jne. Äitiketju johtaa lopulta geneettiseen ”Eevaan”. Selitys on looginen: isän siittiöiden mitokondriot sijaitsevat siittiön varressa, joka jää hedelmöityksessä munasolun ulkopuolelle. Myös poikalapsen mitokondrioissa on äidin geenit, mutta vain tyttölasten kautta ne siirtyvät seuraaville sukupolville. Tähän perustuu suoran äitilinjan DNA-tutkimus.

3) Mutaatiot kertovat suvun haarautumisesta

Satunnaisesti geeni voi kopioitua vanhemmalta lapselle virheellisesti – siihen tulee pieni poikkeama. Tätä kutsutaan mutaatioksi. Mutaatio

periytyy edelleen sen saaneen lapsen jälkeläisille, sukupolvesta toiseen. **Mutaatio on sukuhaaran korvamerkki!** Isä- ja äitilinjan DNA-tutkimus tutkii ja vertaa nimenomaan mutaatioita.

4) Yhtenevä kokonaisperimä kertoo sukulaisuudesta

Sisarukset ovat vanhempiensa kautta saaneet itselleen neljän eri isovanhemman perimän, satunnaisesti jakautuneena. Sisarusten lapsilla (1. serkuksilla) yhteinen perimä on jo laimeampi, kun mukaan on tullut puolisoiden myötä 50 % ”suvun” ulkopuolista perimää. Serkusten yhtenevä, yhteisiltä esivanhemmilta peräisin oleva perimä ”laimenee” sukupolvi sukupolvelta. DNA-testi tunnistaa serkuksia yhtenevien perimäjaksojen perusteella vielä usean sukupolven kuluttua. Tähän perustuu FamilyFinder -tyyppinen, myös isä- ja äitilinjojen ulkopuolelta ”etäserkkuja” löytävä tutkimus.

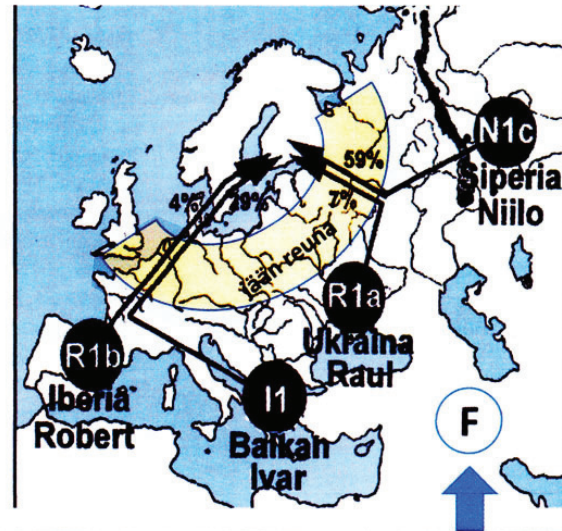
”Aatami” ja ”Eeva” Afrikassa

Nykyihminen (Homo sapiens) kehittyi Afrikassa. Kaikilla nykyisin elävillä miehillä on yhteinen biologinen esi-isä, geneettinen ”Aa-

Suomalaisten miesten haploryhmät ja tulosuunnat

haploryhmä	osuus, koko Suomi
N	58 %
I	29 %
R1a	7 %
R1b	4 %

- Suomen kamara asutettu pitkän ajan kuluessa
- ei mitään vaellusta "Volgan mutkasta"
- 2/3 Suomen miehistä idästä, 1/3 lännestä
- viimeinen yhteinen kantaisä F ("Filemon")

Eri haploryhmien osuudet Suomen miehistä. Kuvassa on myös näkemys siitä, missä isälinjat oleskelivat jääkauden maksimin aikana "odottamassa" jään reunan vetäytymistä ja mitä kautta ne sitten Suomen kamaralle tulivat.

tami". Hänen on päätelty eläneen Afrikassa noin 60.000 vuotta sitten. Kaikilla nykyisin elävillä naisilla on yhteinen biologinen esiäiti, geneettinen "Eeva". Hänen on päätelty eläneen Afrikassa yli 150.000 vuotta sitten.

"Aatami" ja "Eeva" eivät olleet pariskunta. He eivät myöskään olleet elinaikanaan maapallon ainoat nykyihmiset (Homo Sapiens). Mutta Aatamista alkanut isälinja ja Eevasta alkanut äitilinja ovat ainoina säilyneet katkeamattomina nykypäivään asti. Kaikkien miesten Y-kromosomi on lähtöisin kantaisä Aatamilta, kaikkien ihmisten mitokondriot kantaäiti Eevalta. Keneläkään ei kuitenkaan ole täsmälleen samanlaista Y-kromosomin DNA:ta kuin Aatamilla tai samanlaista mitokondrion DNA:ta kuin Eevalla – siitä ovat mutaatiot pitäneet huolen. Mutta mutaatiopolku johtaa heihin.

Maapallon valloitus ja haploryhmät

Noin 50.000 vuotta sitten, ilmasto-olosuhteiden sen salliessa - joukko ihmisiä lähti liikkeelle asuinsijoiltaan Afrikasta. Osa Aatamin ja Eevan jälkeläisistä jäi Afrikkaan. Nykyiset afrikkalaiset ovat heidän jälkeläisiään. Nykyihmiset tulivat ensin Lähi-Itään, josta suunnattiin eri puolille maapalloa.

Geenimutaatioiden perusteella koko ihmisuku voidaan jakaa mies- ja naissukuhaaroihin alahaaroihin. Niitä kutsutaan haploryhmiksi. DNA-testi kertoo, mitkä mutaatiot meillä on perimässämme, siis mihin mies- tai naishaploryhmään kuulumme. Tiedemiehet ovat hahmottaneet haploryhmien haarautumisaikataulun ja vaellusreitit DNA-havaintojen perusteella. Tämä antaa mahdollisuuden seurata "omaa" vaellustamme kymmenien vuosituhansien aikana, esihistorian hämärässä.

Tiedemiehet ovat nimenneet ihmiskunnan haploryhmät kirjaintunnuksin (A, B, C, D...) Isälinjan ja äitilinjän haploryhmillä on omat tunnuksensa. Poika- ja tytärhaaroille on niistä johdettu omat tunnuksensa. Päähaploryhmistä käytetään usein keskustelun helpottamiseksi kirjaintunnuksesta johdettuja "personifikaatioita", esim. N = "Niilon pojat", H = "Helenan tyttäret").

Suomen miesten haploryhmät

Suomen miesten neljä yleisintä (yli 98 %) haploryhmää ovat **N, I, R1a ja R1b**. Niiden viimeinen yhteinen esi-isä oli F ("Filemon"), joka eli Lähi-Idässä noin 35.000 vuotta sitten. Haarautumisen jälkeen Suomen nykyiesten

Sukuseuran DNA-prosessi

1. Tavoitteet, päätös

- seuran mielenkiinto
- alustava kustannusten hahmotus, rahoitus OK ?

2. Koordinaattorin valinta, vastuutus

- oltava selkeästi jonkun hyppysissä
- mielenkiinto ja valmius paneutua, ohjeistaa ja tulkita, kielitaito
- koordinaattorille katselu oikeudet kaikkiin tuloksiin

3. Suunnittelu ja organisointi

- budjetti (esim. 6 sukuhaaraa x 200 e), rahoitus
- aikataulu, vaiheistus, testihenkilöt, tiedotus...
- kustannusten jako (seura/sukuhaarat/testihenkilöt)

4. Informointi jäsenistölle

- a) etukäteen b) prosessin aikana c) tulosten selvittyä d) pysyvästi

5. Testattavien valinta

- suoran isälinjan edustajat eri sukuhaaroista
- näyte mieluummin ”isoisältä kuin pojanpojalta” (lyhyempi etäisyys yhteiseen esi-isään on eduksi)
- oma mielenkiinto ja harrastushalu etusijalla

6. Testien tilaus (suositus Y-DNA 67)

- koordinaattori voi tilata keskitetysti ja maksaa testit (seura/testihenkilöt maksavat koordinaattorille)
- koordinaattori toiseksi yhteystiedoksi, katselu oikeudet, voi syöttää esivanhempien tiedot järjestelmään, seuraa ja ohjeistaa testilähetysten kulkua ja näytteiden ottoa

7. Tulosten tulkinta ja analysointi

- tulokset testihenkilöitten henkilökohtaisille tulossivuilla
- koordinaattorilla katselu oikeudet kaikkiin, yhteydenpito, tulkinta, analysointi ja tiedotus

8. Jatkuva harrastus

- haploryhmätiedot ja sukulaisuus selviävät heti, osumia tulee lisää vuosikautia
- testihenkilöt voivat tilata lisätestejä omasta näytteestään

esi-isät vaelsivat maapallolla omat pitkät reittinsä ennen tuloaan Suomen kamaralle.

Oheinen kuva kertoo eri haploryhmien osuudet Suomen miehistä. Kuvassa on myös näkemys siitä, missä isälinjat oleskelivät jääkauden maksimin aikana ”odottamassa” jään reunan vetäytymistä ja mitä kautta ne sitten Suomen kamaralle tulivat. Suomen asuttaminen on tapahtunut monena ajallisena kerrostumana, eri suunnilta. ”Volgan mutka” -teoria liittyy paremminkin kielen kuin väestön kehityshistoriaan. Suomen miesväestössä on kuitenkin edelleen nähtävissä maantieteellinen geneettinen itä-länsi – jako. Itä-Suomessa N-haploryhmään kuuluu 70 % miehistä. Länsi-Suomessa I- ja N- haploryhmien osuudet ovat varsin tasaiset, Satakunnassa I-haploryhmää on hieman yli 50 %.

Suomen naisten haploryhmät

Suomen naiset ovat perimältään ”länsieurooppalaisempia” kuin miehet. Suurilukuisin äitilinja Suomessa on H (”Helenan tyttäret”). Siihen kuuluu yli 40 % väestöstä. H on yleisin ryhmä myös koko Euroopassa (44 %). Toiseksi eniten

Suomessa on kantaäiti ”Ursulan” tyttäriä, joihin kuuluu 22 % väestöstä. Saamelaisille tyypillinen U-äitilinja on Suomessa selvästi yleisempi kuin Euroopassa keskimäärin. Seuraavina ovat Suomessa W (8 %), V (6 %) ja J (5 %).

Mies- ja naishaploryhmillä (geneettisillä isä- ja äitilinjoilla!) on erilaiset kulkureitit maapallolla. Yhtenä selittäjänä on esitetty, että miehet liikkuvat metsästysreikillään hyvinkin kauas asuinsijoiltaan. Kaukomatkoilta tuotiin vieraita vaimoja (tietoinen valinta?), joiden mukana naisten mitokondrioperimä siirtyi kauas aiemmalta alueelta ja alkoi elää ja jatkaa omaa elämäänsä siellä.

Miten DNA-testi tehdään

Testi tilataan tutkimuslaitokselta Internetin välityksellä. Suosituin tutkimuslaitos myös Suomessa on amerikkalainen FamilyTree DNA, jolla on kertomansa mukaan 90 % markkinaosuus maailmassa Testivalikoimasta valitaan haluttu testi, tilataan ja maksetaan luotokortilla. Jonkin ajan kuluttua postitse saapuu näytteenottopakkaus. Näytepuikolla pyyhitään posken sisäpintaa, puikko suljetaan mukana

tulleeseen putkiloon ja pakkaus palautetaan tutkimuslaitokseen. Sylkinäytteen analysointi testilaboratoriossa kestää 1,5-2 kk. Esim. sukuseuralle sopivan Y-DNA 67-testin hinta on vähän vajaa 200 euroa, samoin äitilinjan testin. FamilyFinder-testi on halvin, noin 75 euroa.

Testitulokset

Yhteydenpito asiakkaan ja tutkimuslaitoksen välillä tapahtuu asiakkaan omien, salasanalla suojattujen tulossivujen kautta internetissä. On hyvä huomata, että DNA-testi ja sen tulokset eivät ole kertaluonteinen tapahtuma. Testitulokset säilyvät tutkimuslaitoksen tietokannassa. Aina, kun uusien harrastajien testeissä löytyy uusia sukulaisosumia, ne päivittyvät omille tulossivuille. Testinäytteestä voi myöhemmin tilata myös uusia testejä. Tuloksia esitetään useiden erilaisten lista- ja karttamuotoisten tulosteiden muodossa. Geenisukulaisiin saa vaivattomasti yhteyden tulostenäytöltä: sähköpostiyhteys mihin tahansa maailmassa syntyy automaattisesti ja osumapari voi yhdessä ryhtyä selvittämään sukulaisuuttaan.

Sukuseuran DNA-prosessi

Tarjolla ei ole mitään erityistä ”sukuseurates-tiä”, jossa testejä tilattaisiin ryhmänä, tutkimuslaitos käsittelisi joukkoa DNA-näytteitä yhteen kuuluvina ja tulkitsisi tulosta kokonaisuutena. Tutkimus perustuu suvuista/sukuhaaroista valittujen edustajien yksilöllisiin testeihin. Johtopäätökset tehdään sukuseurassa.

DNA-tutkimuksen tekeminen sukuseurassa on tarpeen nähdä prosessina, jonka huolellinen valmistelu ja koordinoitu toteutus ovat oleellisia. Useimmissa sukuseuroissa on sukuhaaroja tutkittu perinteisen sukututkimuksen keinoin hyvinkin tarkasti ja niissä on perinteisen sukututkimuksen harrastajia. DNA-sukututkimushankkeen onnistumiseksi on oleellista, että seuralla on käytettävissään (vaikkapa vain yhden henkilön) riittävä asiantuntemus DNA-sukututkimuksen perusteista ja käytännöstä.

Sukuseuran perustarpeisiin riittävät suoraan isälinjaa tutkivat testit (suositus Y-DNA 67-taso).

Äitilinjan testit ja FamilyFinder-testit eivät niinkään palvele perinteisiä sukuseuroja, jotka ovat useimmiten patriarkaaliseen pohjalle rakennettuja. Testihän kuitenkin perustuvat yksittäisten miesten henkilökohtaisiin näytteisiin, jolloin samasta näytteestä voi (vaikkapa myöhemmin tilattuina) tilata lisätestejä, mikäli näytteenantaja (tai joku hänen perheessään on kiinnostunut). Toisaalta: kun on löydettävä sukuhaarasta testihenkilö, riittää, kun hän antaa poskensa hetkeksi käyttöön.

Oheinen taulukko kuvaa pelkistetyksi aihealueita ja vaiheita, joita sukuseuran DNA-prosessissa voidaan nähdä.

Tulosten tulkinnasta

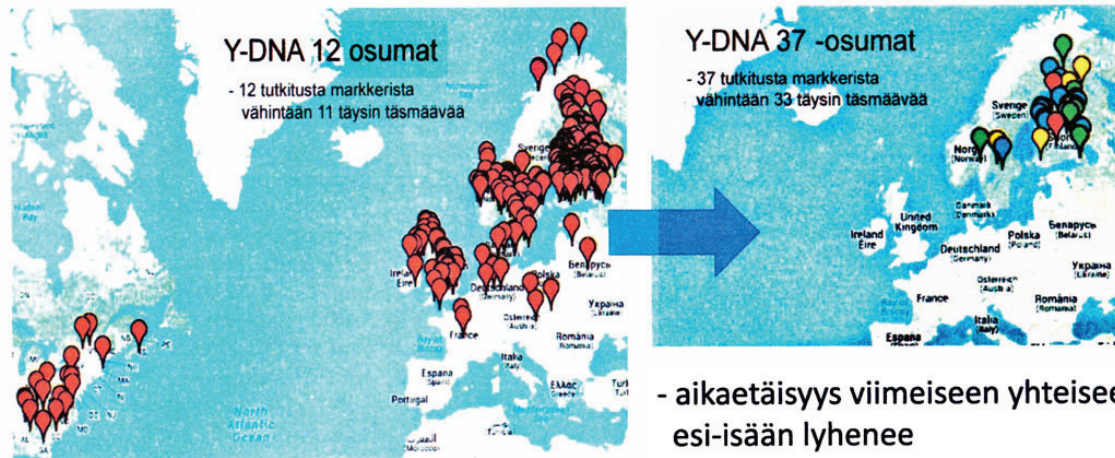
Sukuseuran peruskysymys DNA-testille lienee varsin usein, ovatko seuran kaikki samaa sukunimeä kantavat suvut todella sukua keskenään. Tulosten tulkinnan peruslogiikka on tältä osin yksinkertainen:

Eri haploryhmiin (esim. N ja I) kuuluvilla ei ole voinut olla yhteistä biologista esi-isää sitten ”Filemonin”, joka eli yli 30.000 vuotta sitten Lähi-Idässä. (Isälinjan) sukulaisuutta ei siis tällaisten testattujen välillä ole.

Vaikka perushaploryhmä olisi sama, ei sukulaisuutta välttämättä ole. Erosivathan esim. I-haploryhmän kaksi ensimmäistä poikahaaraa jo yli 10.000 vuotta sitten. Peruskriteeri on tässäkin helppo: ellei tutkimuslaitoksen kriteerien mukaan sukulaisuus ole ”mielekkään” läheinen, henkilöitä ei katsota ”osumiksi” eivätkä he ilmesty toistensa osumalistoilta.

Geenisukulaiset siis automaattisesti tulostuvat toistensa ”osumiksi”. Nyt on oleellinen tieto heidän välillään todettu ”geneettinen etäisyys”, jonka tulokset kertovat. Geneettiseen etäisyyteen (henkilöt erottavien mutaatioiden määrään ja niiden keskimääräiseen esiintymistiheyteen) perustuva laskuri kertoo sukulaisuusennusteen eri todennäköisyyksillä (kuinka monta sukupolvea sitten viimeinen yhteinen esi-isä on elänyt). Nyt vaaditaan omaa tulkintaosaamista. Alhaisimman testitason osuimien yhteinen esi-isä on saattanut elää vaikkapa 1000 vuotta sitten, jolloin esim. yhteinen sukunimi

Esimerkki DNA-osumakartasta

Kirjoittajan isälinjan osumat (joiden kanssa yhteinen esi-isä menneisydessä) kuvastavat I-haploryhmän läntistä reittiä Suomeen. Vasen kartta kertoo, missä ovat asuneet matalimman testitason kertomien osumien (geneettinen etäisyys varsin suuri) ilmoittamat varhaisimmat tiedossa olevat esi-isät. Näihin osumiin sisältyy yhteisiä esi-isiä vielä yli 1000 vuodenkin takaa, vaikka ne sisältävät samalla lähimmätkin geenisukulaiset. Länsi-Euroopasta on samaa isälinjaa olevia siirtynyt myös uudisasukkaina Amerikkaan, jossa testin tehneet nykyjälkeläiset kertovat varhaisimmaksi tiedämäkseen esi-isäksi jo Amerikassa asuneen miehen. Kartta oikealla: Kun korkeamman tason testi on tiukentanut "geneettisen etäisyyden" vaatimusta, kaukaisinta sukua olevat osumat ovat pudonneet kartalta. Liike Suomea kohti on jatkunut ja jäljelle jääneiden osumien ilmoittamat esi-isät asuvat jo Suomen kamaralla.

on sattumaa, ei sukulaisuutta. Saatetaan todeta, että kaikilla seuran suvuilla on yhteinen kantaisä. Saatetaan myös päätyä esim. siihen, että sukuseuran suvuista muodostuu kolme keskenään sukua olevaa ryhmää, jotka eivät ole toisilleen mitään sukua ja yksi suku ei kuulu mihinkään näistä. Kun sukunimien historia Länsi- ja Itä-Suomessa on hyvin erilainen, täytyy yllä olevaa tulkita vastaavasti!

Testitulokset antavat siis tietoa ja viitteitä myös esim. suvun vaellusreitistä niin esihistorialliseen aikaan kuin myöhemmin historiallisena aikana. **Oheinen esimerkki osumakartasta** kertoo, miten kirjoittajan isälinjan osumat (joiden kanssa yhteinen esi-isä menneisydessä) kuvastavat I-haploryhmän läntistä reittiä Suomeen.

Vasemmanpuoleinen kartta kertoo, missä ovat asuneet matalimman testitason kertomien osumien (geneettinen etäisyys varsin suuri) ilmoittamat varhaisimmat tiedossa olevat esi-isät. Näihin osumiin sisältyy yhteisiä esi-isiä vielä yli 1000 vuodenkin takaa, vaikka ne sisältävät samalla lähimmätkin geenisukulaiset. Länsi-Euroopasta on samaa isälinjaa olevia siirtynyt myös uudisasukkaina Amerikkaan, jossa testin tehneet nykyjälkeläiset kertovat varhaisimmaksi tiedämäkseen esi-isäksi jo Amerikassa asuneen

miehen. Kun oikeanpuoleisessa kartassa korkeamman tason testi on tiukentanut "geneettisen etäisyyden" vaatimusta, kaukaisinta sukua olevat osumat ovat pudonneet kartalta. Liike Suomea kohti on jatkunut ja jäljelle jääneiden osumien ilmoittamat esi-isät asuvat jo Suomen kamaralla.

DNA-sukututkimuksen sudenkuopat

Pieni sudenkuoppa saattaa olla, että kaikki asiointi tutkimuslaitoksen kanssa tapahtuu englannin kielellä. Suomenkielellä ei vastaavaa palvelua saa. Auttava kielitaito on siis välttämätön - erityissanaston oppii kyllä ahkeroilamalla. Vaikka "sukututkimusikäisistä" suurella osalla kielitaito ei olekaan itsestään selvyys, apu löytyy useimmista sukuseuroista ja sukututkimuspiireistä, samoin omista jälkeläisistä.

Sudenkuoppa tai ei – on hyvä tiedostaa, että DNA-testi on täysi varma ja lahjomaton kertoessaan testatun miehen biologisesta isälinjasta. Tulos saattaa joskus olla ristiriidassa perinteisen sukututkimuksen tietojen kanssa. Kirkonkirjoihin kirjattu isä ei aina ole lapsen biologinen isä. Jos vaikka 1800-luvulla talon perineen esikoispojan (esikoisilla yleisintä) biologinen

isä on ollut muu kuin talon isäntä, saattaa nyt tehty DNA-tutkimus osoittaa, että ”kantasuvela” on eri haploryhmä kuin esikoispojan veljistä polveutuvilla sukuhaaroilla. Lähempää menneisyydestä löytyvät tilanteet saattavat olla kiusallisia.

Sudenkuopista ehkä suurin on, että vaikka tieto sukulaisuuden olemassaolosta on varma, sukulaisuuden läheisyydestä kertova tieto on todennäköisyyteen perustuva ennuste! Ennuste-kaavat perustuvat tiedemiesten parhaaseen tietoon kussakin geenissä tapahtuvien mutaatioiden keskimääräisestä esiintymistiheydestä. Mutaatio kuitenkin sattuu, jos on sattua tai jättää sattumatta. Se ei tiedä, milloin se pitäisi ”keskimäärin” sattua. Siksi pitää ”viimeistään x sukupolvea sitten” – tietoja pitää suuntaa-antavina. Erityisesti FamilyFinder-testeissä tulee selvästi esiin, että kaavat antavat suomalaisille etäserkuille helposti liian läheisiä serkkuusennusteita. Ennustekaavat on ”kalibroitu” amerikkalaiseen väestöhistoriaan sopiviksi. Ne erehtyvät pitämään suomalaisia todellisuutta läheisempinä serkkuna, kun meillä

on pienestä lähtöpopulaatiosta, väestön pahoista pullonkauloista ja eristäytyneestä sijainnistamme johtuen herkästi yhteistä ”taustaperimää” pohjalla.

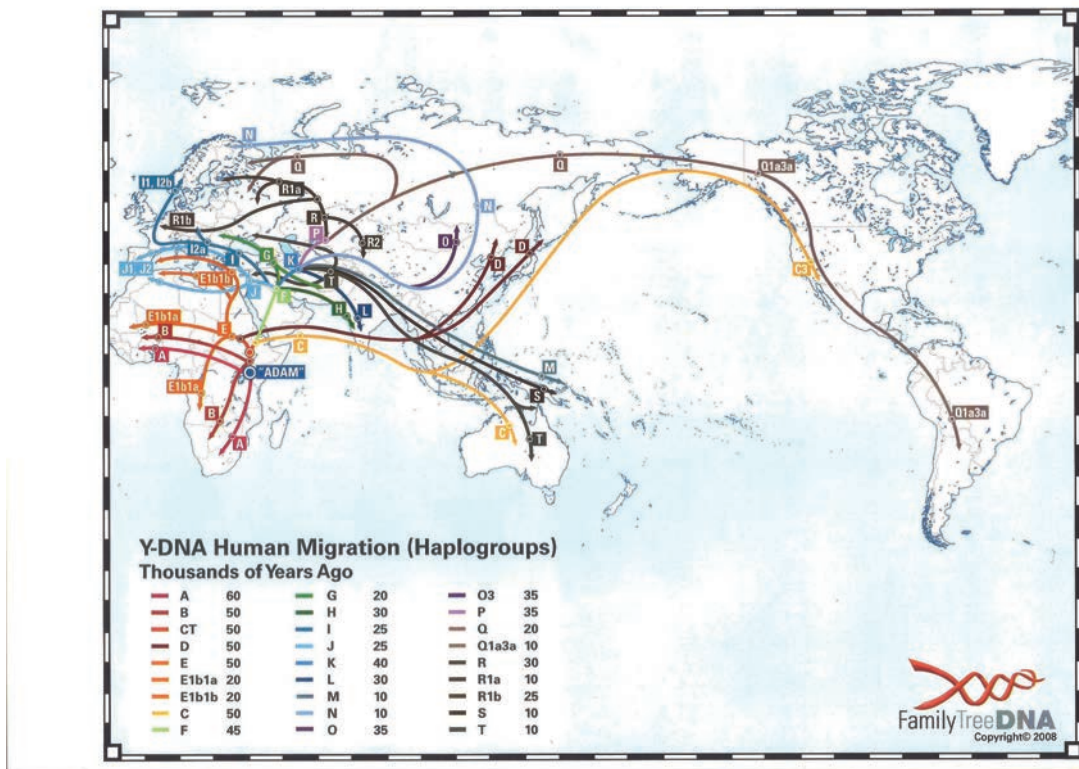
Miten alkuun

Halutessaan voi DNA-sukututkimuksen perusteisiin ja käytäntöön tutustua hieman edellä kerrottua yksityiskohtaisemmin kirjoittajan kotisivuilla www.kurrinsuku.net.

Suomi DNA -projektin sivuilla <http://www.familytreedna.com/public/finland> on informaatiota projektista ja testeistä.

On ehkä hyvä mieltää, että DNA-projektit ovat harrastajien vapaaehtoisia yhteistyöfoorumeita, joissa kaikki tekevät ilmaista vapaaehtoistyötä. Jos päättää tilata DNA-testin FamilyTreeDNA -tutkimuslaitokselta, se kannattaa tehdä Suomi DNA – projektin sivuilla oleva linkin kautta. Silloin liittyy automaattisesti projektiin ja saa automaattisesti mahdollisen projektialennuksen.

Esimerkki mielikuvituksen liikkeelle panevasta maailmankartasta, jonka eräs Leinonen on saanut tilaamastaan DNA-tutkimuksesta 2009.

Milloin Suomi itsenäistyi?

Kun puhutaan Suomen itsenäistymisestä, on erotettava toisistaan neljä asiaa: valtioyhteyden katkeaminen, korkeimman vallan järjestely eli hallitusmuoto, itsenäisyyden tunnustaminen ja kysymys yhteiskuntajärjestyksestä. Suomen itsenäisyyspäivää ja sen tasavuotia vietetään 6. joulukuuta. Päätös tästä päivämäärästä tehtiin kuitenkin vasta vuonna 1919.

”Itsenäistymisvaiheen” takarajasta ei vallitse suurta erimielisyyttä. Jotkut sijoittavat rajapyykin jopa jatkosodan torjuntavoittoon ja välirauhansopimukseen syyskuussa 1944. Suomi teki rauhansopimuksen 1947, mutta senkin jälkeen kylmän sodan aikana itsenäisyys oli aika ajoin vaakalaudalla, mutta ei enää uhattuna.

Jo Tarton rauhassa 1920 vahvistettiin Suomen rajat ja sovittiin avoinna olevat Suomen ja Neuvosto-Venäjän väliset kysymykset. Tämän takimmaisena rajapyykinä 1920 on pannut Jussi T. Lappalainen itsenäistymisen 50-vuotisjuhluvuoden teoksessaan Itsenäisen Suomen synty. Samaan rajaukseen on päätynyt itsenäistymisen 75-vuotisjuhluvuonna ilmestynyt kolmiosainen valtion tilaama teos Itsenäistymisen vuodet 1917–1920.

Muodollinen ja tosiasiallinen itsenäisyys

Sen sijaan itsenäistymisen alkupään määrittelystä käydään edelleen keskustelua. Siitä, milloin Suomi itsenäistyi, muodollisesti tai tosiasiallisesti, voidaan esittää useita perusteltuja päivämääriä.

7.11.1917 senaatin puheenjohtaja eli pääministeri **E. N. Setälä (kuvassa)** totesi Suomen ja Venäjän välisen valtioyhteyden katkenneen. Siihen saakka Suomen valtioelimet olivat tunnustaneet Venäjän hallituksen oikeudet Suomessa, mutta ei enää tämän jälkeen. Setälän ratkaisua voi pitää

ensimmäisenä itsenäisyysjulistuksena. Tämän jälkeen Suomen sisällä keskusteltiin hallitusmuodosta eli siitä, kuka tai mikä elin käyttäisi ”korkeinta valtaa” eli niitä valtaoikeuksia, jotka olivat kuuluneet Venäjän keisarille ja hänen erottuaan maaliskuussa Venäjän väliaikaiselle hallitukselle.

10.11.1917 eduskunta päätti uskoa ”korkeimman vallan” valtaoikeudet kolmelle valtionhoitajalle. Valtionhoitajiksi ajateltiin valita sosiaalidemokraatti entinen pääministeri Oskari Tokoi, nuorsuomalainen prokuraattori eli oikeuskansleri P. E. Svinhufvud ja maalaisliiton johtaja Santeri Alkio. Suomen korkeimpana päättävänä elimenä eduskunnan päätös vahvisti tosiasiaa Setälän julistuksen.

15.11.1917 eduskunta päätti ”toistaiseksi” itse käyttää korkeinta valtaa, mutta päätös oli

seurausta 7. ja 10.11. valtioyhteyden katkeamisesta, ei varsinainen itsenäisyysjulistus. Päätös oli Alkion ehdottama kompromissi, kun kolmea valtionhoitajaa ei kyetty valitsemaan Tokoin kieltäytyttyä tehtävästä.

4.12.1917 P. E. Svinhufvudin johtama ja 27.11. valittu senaatti eli maan hallitus antoi eduskunnalle itsenäisyysjulistuksen.

6.12.1917 eduskunta valtuutti hallituksen hankkimaan itsenäisyyden tunnustuksen ulkovalloilta. Tarkka sanamuoto oli: ”Sen johdosta, että hallitus on tehnyt Eduskunnalle esityksen uudeksi hallitusmuodoksi, joka on rakennettu sille pohjalle, että Suomi on riippumaton tasavalta, Eduskunta korkeimman valtiovallan haltijana päättää puolestaan hyväksyä tämän periaatteen ja hyväksyä myös, että hallitus, saattaakseen Suomen valtiollisen itsenäisyyden tunnustetuksi, ryhtyy niihin toimenpiteisiin, jotka hallitus on sitä varten tarpelliseksi ilmoittanut.”

31.12.1917 Venäjän kansankomissaarien neuvosto eli Leninin johtama hallitus tunnusti

Suomen itsenäisyyden ja lupasi viedä sen Neuvosto-Venäjän korkeimman päättävän elimen hyväksyttäväksi.

4.1.1918 Venäjän ”parlamentti” eli työläis- ja sotilasedustajain neuvostojen toimeenpaneva keskuskomitea, Ruotsi, Ranska (ja Saksa 6.1.) tunnustivat itsenäisyyden.

29.4.1918 Svinhufvudin hallituksen joukot marssivat Viipuriin, saivat haltuunsa Suomen valtioalueen, Suomen sosialistien tammikuussa tekemä kapina oli kukistettu ja eduskuntaan nojaava hallitus hallitsi koko maata.

14.5.1918 viimeiset venäläiset sotilaat poistuivat Suomen alueelta Inon linnoituksesta.

6.5.1919 Britannia ja 7.5.1919 Yhdysvallat tunnustivat itsenäisyyden.

14.10.1920 Suomen ja Venäjän välinen Tarton rauhansopimus solmittiin.

31.12.1920 Tarton rauhansopimus astui voimaan.

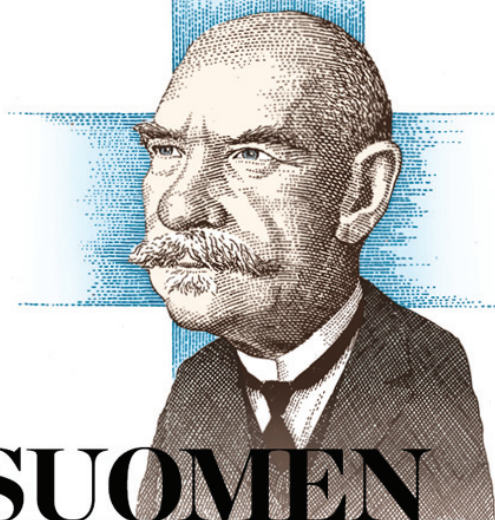
MARTTI HÄIKIÖ

Tarjous Leinosten Jyväskylän sukukokouksen osanottajille

Professori Martti Häikiön tänä vuonna julkaiseva teos *Suomen leijona. Svinhufvud itsenäisyysmiehenä* kertoo Suomen itsenäistymisen värikkäät vaiheet aina venäläisestä sortokaudesta 1890-luvulta jatkosodan päättymiseen 1944. Pääpaino on itsenäistymisen vuosissa 1917-1918. Keskushenkilönä on P. E. Svinhufvud, oikeustaistelija, eduskunnan ensimmäinen puhemies, Siperian karkotettu, pääministeri, itsenäisen Suomen ensimmäinen oma valtionpäämies, ja jälleen 1930-luvun alun kuohuvina vuosina pääministeri ja tasavallan presidentti.

Teos on saatavissa sukukokouksessa tarjoushintaan 25 euroa (norm. 34,90 e).

MARTTI HÄIKIÖ

SUOMEN
Svinhufvud itsenäisyysmiehenä
LEIJONA

Calle Koskela

Olen Calle Koskela, 21-vuotias Helsingissä majaileva poliittisen historian opiskelija. Olen kuitenkin syntynyt ja kasvanut Vaasassa, länsirannikon helmessä, ja siten olen identiteetiltäni vahvasti vaasalainen. Leinosen sukuun kuulun Kaisa Leinosen kautta; Kaisa oli isoisäni isoäiti.

Opiskelen nyt toista vuotta poliittista historiaa Helsingin yliopiston valtiotieteellisessä tiedekunnassa, enkä kadu kyseistä valintaani hetkeäkään. Historia on pikkupojasta alkaen ollut suurin kiinnostuksen kohteeni, onhan menneisyyden tunteminen ensisijaisen tärkeää. Mielestäni tämä pätee myös yksilöihin, ja olenkin aina ollut kiinnostunut sukujuuristani sekä esi-isieni kohtaloista. Tästä syystä arvostan sukuseuran minulle myöntämää apurahaa erityisen korkealle.

Kesän 2017 työskentelen oppaana Vanhan Vaasan museossa, ja kirjoittelen myös säännöllisesti kolumneja Vasabladetiin, Suomen toiseksi suurimpaan ruotsinkieliseen sanomalehteen. Kirjoittamisesta on tullut minulle henkireikä, vaikka en stilistien aatelia olekaan.

Olen myös ollut pitkään yhteiskunnallisesti aktiivinen, niin puoluepolitiikassa kuin sen ulkopuolellakin. Peruskoulussa ja lukiossa osallistuin oppilaskunnan toimintaan, mutta erityisen läheiseksi vaikuttamisen kentäksi minulle muodostui Vaasan nuorisovaltuusto. Toimin nuorisovaltuuston puheenjohtajana kaksi vuotta, ja näin vete-

raanina on ilo nähdä, miten pirteäksi suomalainen nuorisovaltuustokenttä on viime vuosina kehittynyt.

Viime kunnallisvaalien jälkeen olen nyt Vaasan kaupunginvaltuuston varajäsen, mutta vielä saan tehdä runsaasti töitä yltääkseni kaukaisten sukulaisteni tasolle. Ovathan Leinokset jo pitkään vaikuttaneet Vaasan kaupungin kehitykseen, ja onhan niin Vaasan puuvillatehtaan perustaja A. A. Levónilla kuin Artturi Leinosenla patsaat kaupungin keskeisillä paikoilla.

Artturi Leinosen Seuralle uusi puheenjohtaja

Artturi Leinosen elämäntyötä vaalivan seuran seuran uudeksi puheenjohtajaksi on valittu Kauhajoki-lehden päätoimittaja-toimitusjohtaja Tuomas Koivuniemi. Uudeksi varapuheenjohtajaksi valittiin kansanedustaja Antti Kurvinen Ylihärmästä (Kauhava).

Artturi Leinonen (1888-1963) oli paitsi lehtimies, myös kansakoulunopettaja, kirjailija, jääkäri- ja nuorisoseuramies ja poliitikko.

Maalaisliiton kansanedustajana hän toimi vuosina 1936-39 ja 1944-45. Maalaisliiton puoluehallituksen jäsen hän oli 1931-63.

Sata vuotta vapautumisesta

Ylihärmän suojeluskunnan ensimmäisellä päälliköllä Artturi Leinosella oli takanaan vankila- ja karkotustuomio jääkäri- ja karkotustuomio jääkäri- ja karkotustuomiosta. Leinonen pidätettiin kotonaan Ylihärmässä 12.5.1916. Aluksi hän kärsi tuomitaan Vaasan poliisivankilassa, Viipurin vankilassa ja Pietarin Peresilnajan transportti-vankilassa, minkä jälkeen hänet karkotettiin Uralin rinteillä sijaitsevaan Ahansk-nimiseen kaupunkiin. Venäjän vallankumouksen alettua Leinonen vapautui. Kotiinsa Ylihärmään hän saapui 9.4.1917.

Leinosen farmi sai 100-vuotishuomionosoituksen 2004. Kuvassa keskellä Denver ja Patti Leinonen, vasemmalla heidän poikansa Jim. Oikealla Karen Roff, joka esitti merkkiä Wisconsinin Energian puolesta, Jimin tyttären Erinin kanssa. Kuvan om. Denver Leinonen.

Denver Leinonen 85 vuotta

Denver Leinonen on syntynyt 26.7. 1932. Patricia-rouvan 80 vuotispäivä on 8.8. ja heidän 60-vuotishääpäivänsä 10.8. Aluksi poika sai nimen William, nimi Denver lisättiin myöhemmin. Koulua hän kävi Covingtonissa ja Wattonissa sekä high schoolin L'Ansessa ja opiskeli sitten Suomi-synodin yliopistossa, nykyään nimeltään Finlandia University. Hän työskenteli Negauneessa rautayhtiössä ja opiskeli sitten kasvatustieteellisessä collegessa Marquettessa. Hän oli innokas jalkapallon pelaaja. Vuonna 1953 hän meni armeijaan ja koulutettiin viestipuolelle ja oli myös mukana joissakin ydinkokeiden valvontatehtävissä. Hänet kotiutettiin 1955. Denver työskenteli Evenin high schoolissa liikunnan opettajana ja valmentajana, mutta hän opetti ajoittain myös luonnontieteitä, saksaa ja autolla ajoa. Denver suoritti myös kouluhallinnon tutkinnon.

Perhe ehti asua useissa paikoissa Michiganissa, kunnes asettui 1962 Almontiin, jossa Denver opetti eri oppilaitoksissa useita aineita. Liikunnanopetuksessa ja valmennuksessa etusija oli nyt koripallossa. Perhe vietti usein aikaa Yläniemekkeellä, suvun vanhassa "homesteadissa", joka perityi isoisan ajalta.

Puolisot ovat vierailleet Suomessa 1977, 1989, 1998, 2003 ja 2011.

Suomen valtiollisen itsenäisyyden juhluvuosi 2017

Helsingin Suomalainen Klubi on tuottanut nettisivuston "Svinhufvud - Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet". Sen päätoimittajana on professori Martti Häikiö ja toimituspäällikkönä fil. tohtori Jouko Kokkonen.

www.itsenäisyys100.fi

Itsenäisyyden juhluvuonna järjestetään tuhansia kiinnostavia tapahtumia eri puolilla Suomea. Ne löytää juhluvuoden viralliselta sivustolta

<http://suomifinland100.fi/tehdään-yhdessä/tulevaa-ohjelmaa/>

Anu Kortelainen

Syntyisin olen Pohjois-Karjalasta Juuasta, jossa asuvat edelleen äitini Ritva Liisa os. Leinonen sekä isäni Kauko Kortelainen. Äidin perhe on kotoisin Paltamon Kivesjärven kylältä, vaarini oli Kalle Leinonen ja mummoni Iida Leinonen os. Oikarinen. Kivesjärvellä asuvat edelleen äidin sisarukset Eeva ja Lauri Leinonen. Itse olen asunut vuodesta 1987 lähtien Joensuussa.

Lapsena ja aikuisena olen joka kesä viettänyt Kivesjärvellä kesälomaa sekä vierailut jouluisin. Siellä olen saanut tutustua maatilan töihin sekä eläimiin. Kalaisa Kivesjärvi ja mahtava Kivesvaara ovat minulle tuttuja paikkoja.

Olen 50-vuotias liiketalouden aikuisopiskelija Karelia-ammattikorkeakoulussa. Opiskelen oikeustradenomiksi ja tarkoitukseni on valmistua vuonna 2017. Lisäksi olen suorittanut taloushallinnon opintoja. Työskentelen Kelan yhteyskeskuksessa palveluasiantuntijana kokopäiväisesti. Juuan lukion suoritin viittä vaille kuuden laudaturin ylioppilaana 1985 ja sen jälkeen valmistuin Kotkan kauppaoppilaitoksesta markkinoinnin merkonomiksi 1987. Jonkun aikaa opiskelin myös silloisessa Joensuun yliopistossa englannin ja ruotsin kieliä, mutta työelämä vei mukanaan hotelli-alalle. Sain työssäni käyttää monipuolista kielitaitoani ja kohtasin mielenkiintoisia ihmisiä, kunnes yrityksen toiminta lopetettiin kahdenkymmenen vuoden jälkeen. Työn etsimisen ohessa aloin haaveilla opiskelun aloittamisesta uudelleen. Löysin myös uuden työtehtävän rahoitusosalta, mutta siirryin välillä kokoaikaiseksi opiskelijaksi kunnes aloitin nykyisessä työssäni 2016 marraskuussa. Olen aiemmin opintojen ohessa ja kesäisin työskennellyt useassa erilaisessa palvelualan työtehtävissä. Elämässä tapahtui myös muita suuria muutoksia, joihin sopeutuminen vei aikansa.

Pääsin opiskelemaan vuonna 2013 muoto-opintoihin, jotka toteutetaan pääosin verkko-opintoina sekä kontaktiopetuksena lähipäivinä. Opiskelijoiden ikähaitari liikkuu 20- 54 – vuotiaiden välillä ja opinnot sisältävät paljon ryhmätöitä. Opinnoistani puuttuu pari opintojaksoa

sekä opinnäytetyö. Nykyinen työni Kelassa liittyy lainsäädäntöön ja hallintopäätöksiin sekä asiakkaiden opastamiseen.

Vapaa-ajallani harrastan liikuntaa, ja olen aiemmin kilpaillut SM-tasolla voimanoitossa, josta minulla on kolme SM-mitalia. Olen myös kulttuurin ystävä ja seuraan lämmöllä kuvataiteen näyttelyitä. Tämän kiinnostuksen olen saanut lahjaksi kodistani ja isäni kuvanveistäjän ammatin myötä. Käyn erilaisissa konserteissa sekä teatterissa ja elokuvissa. Jonkin verran harrastan myös erilaisia käsitöitä ja kesäisin marjastusta ja sienestystä. Uskollisena ystäväniä minulla on kissani.

Mielellään tapaan ystäviäni sekä matkustan kerran vuodessa ulkomaille, joista kaukaisin matkani on vienyt Australiaan.

Apurahan haluan omistaa isovanhemmilleni ja Kivesjärven Kantolan sukulaisilleni sekä vanhemmilleni, jotka ovat aina tukeneet minua niin opiskelussa kuin muussakin elämässä. Toivon olevani rohkaiseva esimerkki elinikäisestä oppimisesta ja uuden löytämisestä. Uskalla rikkoo ja rajasi ja toteuttaa unelmasi!

Kiitän lämpimästi sukuseuraa saamastani stipendistä ja toivotan hyvää jatkoa lehden lukijoille.

Onnittelut merkkipäivän johdosta

95 v

Leinonen, Helvi LAPPEENRANTA 05.10.1922
Leinonen, Salme LAHTI 16.11.1922

90 v

Honka, Veikko Olavi TEMMES 16.10.1927
Leinonen, Eila OULU 04.10.1927
Myllynen, Kaija HELSINKI 08.09.1927

85 v

Leinonen, Denver Almont Michigan USA
26.07.1932
Leinonen, Eino KAJAANI 04.07.1932
Leinonen, Martti ROVANIEMI 23.09.1932
Myllyluoma, Leena KAUNIAINEN 11.08.1932
Kivistö Rauni SEINÄJOKI 19.09.1932
Räsänen, Eeva OUTOKUMPU 17.07.1932

80 v

Honka, Veijo Olavi TEMMES 11.07.1937
Kähkönen, Leo OULU 21.08.1937
Leinonen, Vilho OULU 19.11.1937
Peltonen, Erkki Ragnvald PERNIÖ
07.08.1937
Salonen, Ilmi VIITASAARI 21.10.1937

75 v

Kallo, Airi Anneli ROVANIEMI
17.12.1942
Lahtonen, Marja-Leena LAPPEENRANTA
09.07.1942
Leinonen, Esko Matti Antero HELSINKI
07.08.1942
Leinonen, Kaarlo Juhani KEMINMAA
21.12.1942
Leinonen, Paavo Olavi PALTAMO 06.09.1942
Leinonen, Sami OULU 13.10.1942
Leinonen, Tuula OULU 22.08.1942

Nyberg, Berndt EMÄSALO 18.12.1942
Patosalmi, Hilikka ISOKYLÄ 29.09.1942
Salomäenpää, Maria Alma KURIKKA
25.09.1942
Törmänen, Viljo OULU 15.07.1942

70 v

Kilpeläinen, Marjatta SAARENKYLÄ
02.10.1947
Koivuhuhta, Pirkko PULKKILA 8.8.1947
Kärkkäinen, Marketta KEMIJÄRVI
09.11.1947
Leinonen, Briitta Orvokki TAMPERE
21.07.1947
Pehkonen, Heikki KUUSAMO 01.12.1947
Pirttinen, Helena LAPUA 26.08.1947
Savolainen, Tuula Anneli KEMINMAA
03.09.1947
Sivonen, Eira Maria-Liisa ESPOO
15.07.1947
Ukkola, Jukka OULU 23.07.1947

60 v

Hietala, Paavo KUUSAMO 12.12.1957
Leinonen, Timo TOLKKINEN 13.9.1957
Leinonen, Urpo PALTAMO 5.7.1957
Similä Kaisu OULU 4.7.1957

50 v

Haataja, Jyrki PALTANIEMI 07.10.1967
Malinen, Jaana Johanna PULP 22.12.1967

Leinosen sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt

Esimies ja suvun arkistonhoitaja
Rovasti Tapio Leinonen Päiväkunnaantie 2 D 7,
44120 Äänekoski, 0400-155425
tapioleinonen@kolumbus.fi

Varaesimies ja sukulehden toimittaja
Martti Häikiö, yhteystiedot sivulla 2.

Jarmo Ahonen, Keskikatu 1 A 5, 04200 Kerava,
044 258 2325, jarmo.ahonen@kolumbus.fi

Mika Hirvonen, Hyrkköläntie 253,
41800 Korpilahti, 045-78811608,
mika.hirvonen@santasalo.com

Timo Honka, Korkeavuorenkatu 31-33 A 11,
00130 Helsinki. 0400-488013, timo.honka@
welho.com

Eija Leinonen, Pursimiehenkatu 27 B 4, 00150
Helsinki, 050-5902159,
eija.leinonen@reaktori.net

Tarja Leinonen-Viinikka, Vuotungintie 101,
93600 Kuusamo, 040-7701380
tarja.leinonenviinikka@gmail.com

Teuvo Leinonen, Oulutie 145 as. 1,
88310 Melalahti, 0400-281300
teuvo.o.leinonen@gmail.com

Liisa Manu, Luhtitie 2, 62100 Lapua,
050-3520341
liisamanu@luukku.com

Elina Saraheimo, Krister Juutin polku 4 A 19
00790 Helsinki
puh. 050 432 8359
elina.saraheimo@hotmail.com

Sihteeri
Jaana Sarkkinen, Haltilantie 5
02200 Espoo, 0500-333 308
jaana.sarkkinen@saunalahti.fi

Taloudenhoitaja
Yrjö Leinonen, Rautatienkatu 42 A 24,
90120 Oulu, 044-5350701,
yrjo@yrjoleinonen.fi

TILAA SUVUN TUNNUKSET

HINNAT

pöytäviiri 30 e
rintamerkki 4 e
suku-CD 30 e

TILAUKSET

Taloudenhoitaja Yrjö
Leinonen
(yhteystiedot yllä)

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen

Tervolan Leinokset, Tapani Tapaninpoika Leinosen jälkeläiset

Leinosen sukuseuran 4. kirja ilmestyi marraskuussa 2015. Se täydentää Leinosten sukukirjasarjaa. Kirjassa on 667 sivua. Siitä löytyy 10 622 ihmistä, joiden kantaisa muutti Tervolaan Kainuusta 1500-luvun lopulla. Kirjan hinta on 50 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinokset 1

Kirjan alkuosa kertoo Leinosista Kainuun asuttajina. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuolisot ja lapset mukaan lukien. Hinta nyt 30 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kainuun Leinokset 2

Kainuun Leinokset 2 on jatkoa edelliselle sukukirjalle. Matti Paavonpoika Leinosen (1710 – 1764) jälkeläisten sukutaulut, yhteensä noin 14 500 henkeä. Hinta nyt 30 euroa.

Tapio Leinonen, Tatu Leinonen: Kuusamon Leinokset

Kirjan aluksi esitellään Kuusamon varhaisimmat Leinokset, Leinokset Kuusamon asuttajina ja pitäjän vanhat maakirjatalot. Sitten on kuvaus keskeisimmästä kylästä Paanajärvestä tänään. käsittää yli 10 000 Kuusamon Leinosiin kuuluvaa. Mukana on Kuusamon Leinosten keskeisten talojen kartta sekä kartta Paanajärven, Tavajärven ja Vatajärven taloista. Hinta 50 euroa

Leinosten sukukirjoja myy Kainuun kirja- ja paperikauppa, Puolangantie 12, 88300 Paltamo, puh. 08-871 025, 0400-682 833, kainuun.kirja@paltamo.net www.kainuunkirja.net

